

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

נושא השבוע: נישואין (יד)

ההפטר: "וישלח אחאב" (מלכים א, יח)

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי
יז' אדר א' תשפ"ב 1413 (שנה כז)

פרשת כי תשא

"אנא חטא העם הזה חטאה גדולה" (כב, לא)

משה רבינו בא להעביר בעד בני ישראל, אם כן מדוע הוא מגדיל את חטאם ואומר: "חטא העם הזה חטאה גדולה"? ללמדנו שהתנאי העקרי לתשובה הוא להכיר בחטא ולא לחפש אחרי תירוצים והקלות. צריך האדם להודות כי נכשל בחטא וכי הוא מתחרט בשיברון הלב. כשפנה הקב"ה לאדם הראשון ושאלו מדוע אכל מפרי עץ הדעת השיב: "האישה אשר נתת עמדי היא נתנה לי", לא הועילה תשובתו. כיוון שרצה משה רבינו שתתקבל תשובתם של ישראל לכן אמר: "חטא העם הזה חטאה גדולה", מודים הם שחטאו ואינם מנסים לתרץ ולהצדיק את עצמם, וכשהוזכרם בתשובה מתוך שיברון הלב וחרטה ראויים הם למחילה גמורה.

ה"ה בין בני הזוג כאשר מתגלעת ביניהם מריבה וחוסר הבנה, אם יאשימו זה את זה תגדל המריבה שבעתים אלא ירכינו ראש וישתדלו לפייס זה את זה בדברי התנצלות ופיוס ויחזור השלום לשכון במעונם והקב"ה ישרה ברכתו במשכנם.

"ודיבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו" (כג, יא)

אמתי דיבר ה' אל משה פנים אל פנים? מובא בספר "בת עין": "כאשר ידבר איש אל רעהו" היינו כאשר שרתה אחדות בעם ישראל ודיברו זה לזה באהבה ובחיבה, כי ה' אינו משרה את שכינתו אלא במקום ששוררת בו האחדות והשלום.

הוא הדין בבית היהודי, אמתי זוכים בני הזוג שתשרה השכינה במעונם? כאשר שוררת ביניהם האחדות והשלום, "איש אל רעהו" עולה כמניין בגימטריה [623] "חתן עם כלה", רמז לכך שידברו זה עם זה באהבה מתוך כבוד הדדי, שמצווה על החתן בפרט בשנה הראשונה לשמח את אשתו אשר לקח ולחזקה וליתן לה כוח ועוז בדברי שבח ועידוד, רמז לכך שהמילים "תן לה כוח" בחילוף אותיות "חתן וכלה". (אבני אש)

סליחה, זו טעות במספר

הקדמה

אתם עומדים על פרשת דרכים. לא יודעים מאין תבוא הישועה שלכם. משתדלים להתאזר בסבלנות, לבדוק ברצינות כל הצעה שמציעים לכם ולשמור על קור רוח, אבל השנים חולפות ובן הזוג המיוחל עדיין לא נראה באופק... כבר מאה פעמים שיננתם באוזניכם ברגעים של חולשה, את המשפט המוכר מהגמרא על כך ש"ארבעים יום טרם יצירת הוולד יוצאת בת קול ומכרזת בת פלוני לפלוני", אבל בסתר הלב, אתם מתחילים לאבד כבר תקווה. רגע לפני שאתם נופלים לייאוש, הבאנו לכם שני סיפורי השגחה מיוחדים, של אנשים שחיכו לזיווג שלהם ובאורח פלא ממש ובהשגחה פרטית מופלאה - זכו לפגוש אותו בסופו של דבר, בצורה מיוחדת.

שירה, הייתה בת 18 כשהתחילה לחפש משמעות לחיים. היא קראה המון וחיפשה את דרכה, ומהר מאוד הגיעה ליהדות. לאחר תקופה ממושכת של התחזקות, החליטה להתחיל לקיים מצוות

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 5:30-5:35 * סוף זמן ק"ש 8:29-8:33

כניסת שבת: 5:10

יציאת שבת: 6:02

יציאת שבת: 6:39

בפועל. בתחילה הכל קרה על אש קטנה, מה שלא הפריע להורים, כי מה רע בקצת מסורת, וכשהילד מכבד אותך קצת יותר?

אבל אז, קצת אחר כך, כשהמשפחה החלה להבין ששירה מתכוונת לזה במלוא הרצינות, הם החלו להערים עליה קשיים למכביר. עבודה זה היה קושי עצום, שהיא השתדלה לעמוד בו. כך למשל, הפלטה שהכינה לעצמה לשבת – נותקה באורח פלא מהחשמל, ושירה נאלצה לאכול כל שבת אוכל קר ממש. גם הביזיונות שספגה היו לפעמים מעל לכוחותיה, אבל היא הייתה נחושה בדרכה, והחליטה שלא להיכנע. לפעמים, דמעות היו עולות בעיניה לנוכח הקושי, אבל שירה חיזקה את עצמה תמיד שפעם גם היא חשבה בדיוק כמותם, ולכן קיוותה בסתר הלב, שיום יבוא וגם הם יזכו להכיר את אור האמת מקרוב.

בשלב כלשהו, החלה לחכות כבר ליום שבו היא תעזוב את הבית לטובת זה שתבנה עם בעלה, שם ישמרו יחד מצוות ויקיימו אותם בשמחה. כשהרגישה מספיק בשלה והגיעה לשלב ההיכרות המיוחל, נוצר קושי נוסף: אביה, שידע שהיא מתכננת להינשא לבחור שלומד תורה, רתח מכעס והודיע לה חגיגת, שאצלו בבית לא ידרוך בחור כזה, ויהי מה!

באחד הימים, חפץ אביה של שירה להתקשר לאשתו, ובתוך כך חייג בטעות מספר שגוי. הוא לא שם לב לכך, ולכן מיד כשנענה ובלי לחשוב פעמיים – החל לדבר בבוכרית, שפת האם בביתה של שירה, בהיות שני הוריה יוצאי בוכרה, אולם נדהם לגלות מעבר לקול של אישה אחרת לחלוטין, שענתה לו למרבה הפלא – אף היא בשפה הבוכרית.

האב מיהר להתנצל, ושבריר שניה לפני שהשיחה נותקה, שאל את האישה בסקרנות לזהות משפחתה, שכן אצל הבוכרים כולם מכירים את כולם. משם התפתחה שיחה בין השניים, ובין היתר, סיפר האב גם על הבת שקשה לו איתה מאוד בגלל שחזרה בתשובה. להפתעתו, סיפרה האישה שגם לה יש בן שמטריד את מנוחתה מאז שחזר בתשובה ולומד כל היום בישיבה.

לתדהמתה של שירה, עוד באותו היום קיבלה מאביה טלפון שמבשר לה על פגישה שנקבעה לה ליום המחרת עם הבחור. שירה, שציפתה למצוא בחור שתואם את ציפיותיו של אביה, נדהמה לגלות בחור ישיבה כפי שחפצה כל העת, ולאחר מספר פגישות הודיעו השניים על החלטתם להינשא.

בפעם הראשונה בחייו, דרך בביתו של אביה של שירה בחור ישיבה אמיתי, לבוש בחליפה שחורה, עם חולצה לבנה ומגבעת. באותו הרגע, צפו ועלו מול עיניה של שירה אינספור הרגעים של האימים של אבא, שלא תעז להביא בחור ישיבה... ואמת שכך היה הדבר, כי מי שבאמת הביא אותו הביתה היה אביה. היום הם נשואים באושר כבר כשבע שנים, מתגוררים בחולון והורים לארבעה ילדים.

התפילה שלא שבה ריקם

שמעתי את הסיפור מבעל המעשה, אחד השדכנים מביתר, בשם ר' גרשון קלצקין שהציע שידוך לבחור מבוגר ויתום, זה התחיל להתקדם שבוע שבועיים ואח"כ נתקע.

זה היה נראה שכבר ירד מהפרק, השדכן ניסה לתפוס את אבי הבחורה כמה ימים ולא הצליח. כעבור שבועיים, עלה השדכן על אוטובוס שנוסע מביתר לירושלים, והתיישב ליד יהודי אחד, (השדכן לא הכיר את אבי הבת, הם רק שוחחו בטלפון) באמצע הנסיעה השדכן שומע את היהודי שיושב לידו, מדבר עם מישהו בטלפון ואומר לו, "אני כבר לא מרים שבועיים טלפון לשדכן".

השדכן שישב לצידו תפס מיד שהיהודי שיושב לידו הוא אבי הבת שהוא הציע לו את הבחור היתום. כשהאוטובוס הגיע לירושלים, הם ירדו, ניגש אליו השדכן ואמר: "תדע לך שאני השדכן, הקב"ה זימן אותי שאשב לידך ואפגוש אותך כעת, ואתה באמת לא מרים לי כבר שבועיים,

תגיד לי מה רע בשידוך שהצעתי לך?"

אבי הבת נדהם ואמר לו, "אכן, אני רואה שמשמים, נפגשנו כעת, תתקשר מחר בערב, ונראה איך אפשר להתקדם". למחרת בערב התקשר השדכן, ואבי הבת אמר שאפשר להתקדם. הבחור היתום שבינתיים לא ידע דבר מההתקדמות נסע לכותל המערבי להתפלל על זיווגו שמתעכב והוא מספר: "בכיתי הרבה זמן ואמרתי לקב"ה שאני יתום, ולא היתה לי אמא שליוותה אותי הביתה אחרי הבר מצווה ולא תגדל אותי, לא היתה לי אמא שלקחה אותי לישיבה קטנה ולא לישיבה גדולה, לא בחגים ולא בכל אירוע, ואפילו שהחברים בישיבה, לעגו לי שאני יתום, לא עניתי אף פעם, שתקתי כל החיים. אבל עכשיו בכותל, אמרתי להקב"ה "אני כבר לא יכול, אבא שבשמים, לא יכול, אתה אבי היתומים, אנא עזור לי כבר בשידוך, כל השידוכים שלי נופלים", כך בכיתי בכי מר, שנמשך זמן רב, עד שכבר לא החזקתי מעמד. ואכן איך שהוא שב הביתה מהכותל, אבא שלו, מספר לו שהשידוך שדיברו לפני כמה שבועות, עלה שוב, ויום אחר כך נסגר השידוך במזל טוב.

הלכות נישואין [ג]

פינת ההלכה

א. חייב כל אדם לשאת אשה (ש"ע אה"ע סי' א ס"א), וגם על האשה יש חובה להתחתן (הרמ"א סי' ג סס). ומצוה גדולה היא זו שבה תלוי קיום העולם וישובו (עיין ש"ע סס, ילקו"י שובע שמחות ח"א להש"ל יצחק יוסף ח"א פ"א ס"א) ובדור שלנו בו גדולים הפיתויים והניסיונות בנושא צניעות, מצוה גדולה להזדרז ולהינשא (ילקו"י סי' ג).

הכנות לנישואין [ב]

ב. חובה לשים מחיצה אטומה ויציבה באולם השמחות שתפריד בין הגברים לנשים (הגאון זצ"ל) (ואגדה עמ' 149) יש לשמור על הפרדה בישיבה ליד השולחנות, בריקודים ובעת העמידה ליד החופה (הרש"ל מרדכי אליהו זצ"ל).

ג. אסור לרקוד ריקודים מעורבים בחתונה (ובכל מקום) גברים ונשים יחד, וכן אסור לרקוד מעגל של נשים ומעגל של גברים זה לצד זה.

והעובר על זה גדול עונו מנשוא ואף המסתכלים בריקודים לא ינקו מעוון. אף על פי שיש מצוה גדולה לשמח חתן וכלה אין לעשות מצוה ע"י עבירה וכל שכן עבירה חמורה כזו (מר"ן ה"חפץ חיים" בבאור הלכה עס משנה ברוכה סי' שלט ד"ה "להקל בכל", מר"ן הרש"ל עובדיה יוסף שו"ת יח"ד ח"א, מר"ן בן איש חי ש"א סופטים סי' יח, מר"ן הרש"ל יצחק יוסף ילקו"י-באור דינים לאשה ולבת פ"ס ס"כט וילקו"י שובע שמחות סס פ"ד סי' ג, ובשו"ת הכש"ל ח"ב אה"ע סי' ג, מהרש"ל מרדכי אליהו, הרה"ג אהרון זכאי הבית היהודי ח"ח פ' למנוע מכסול עמ' 140) . וכן אסור באיסור חמור לנשים לרקוד בפני הכלה במקום שאין מחיצה (כן איש חי ש"א סופטים סי' יח, ילקו"י שובע שמחות פ"ד סי' טו).

הסבר: הרוקדים מעורב עוברים על כמה איסורים חמורים:

* איסור תורה של נגיעה באשה נידה שכתוב (ויקרא יח טו): "ואל אשה בנידת טומאתה לא תקרב" [גם ברווקות הדין כן] ואף הנשים מזהירות על לאו של "לא תקרבו לגלות ערוה" (ויקרא יח יו) .

* איסור תורה של הסתכלות בנשים בעת ריקוד שנאמר (במדבר טו לט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" .

* איסור תורה של גירוי של יצר הרע בעצמו שכתוב (דברים כג י): "ונשמרתם מכל דבר רע", שהעין רואה הלב חומד והגוף עושה את העבירות .

* ועוד איסורים (שו"ת הכש"ל אה"ע יצחק יוסף סס).

יום החופה של החתן וכלה הוא יום מחילת עוונות ופתיחת דף חדש ונקי וחבל מאוד שבאותו יום בעיניים של הריקודים המעורבים יכנסו לחשבונם הרוחני אובדן דפוס של אלפי עבירות ואיסורים, והכל לפי מס' המשתתפים שהופיעו בערב וחבל....

ד. יש להקפיד שיהיו מלצרים לגברים ומלצריות לנשים, אפילו שיצטרך להוסיף תשלום על זה (הגאון זצ"ל) (ואגדה עמ' 148, אור ישראל (מאמצי) ח"א סנה ו גליון א עמ' קיג, בית יעקב לגר"י לוגסי עמ' 480, שו"ת נשא פקיו לגר"ש צמנילי (בן רחמים) ח"א סי' מא, עוז והדר לבושה לגר"פ פולק עמ' 490, יחד יאיר חלק 108 עמ' 38, קדושת העינים לגר"מ שמואל עמ' רחל).

מכל מקום אם מצויים מלצרים באגף הנשים בחתונה אזי הנשים לא יכולות לרקוד כאשר המלצרים גברים נוכחים במקום (סס).

ה. בעל תשובה שמתחתן וחושש שיבואו לחתונה קרובי משפחה שאינם שומרים תורה ומצוות

- ויסירו את המחיצה ויגרמו לריקודים מעורבים ינקוט מס' צעדים לקדם את הרעה:
- * בהזמנה לחתונה יכתוב בכתב בולט "החתונה ללא ריקודי תערובת חלילה".
 - * יזמין לחתונה כמה שיותר בחורי ישיבה לאירוע שירקדו בנפרד "וישמרו" על אופי אירוע הלכתי.
 - * יסכם עם הזמר והתזמורת מראש שאם יהיו ריקודי תערובת הם מפסיקים ולא מנגנים עד להחזרת הסדר לכנו (למנוע מכשול לגר"א זכאי ח"א סי' ח ס"א).
 - ו. ראוי ונכון שהחתן והכלה לא ילכו להצטלם יחד ביום החתונה קודם החופה מחשש שיגוע זה בזה כפי שהניסיון מוכיח (ילקו"י אורח דינים לאשה ולבת פ"נח ס"יב).
 - וגם אם מצטלמים החתן בנפרד והכלה בנפרד יש לקחת צלמתי לצילומי חוץ לצילומי חוץ עבור החתן (תורת מאיר לגר"מ פנחס ח"א אבה"ע סי' ז).
 - הטעם:** הכלה מכשילה את הצלם שמסתכל עליה תוך שהוא מבקש ממנה להצטלם בכל מיני מצבים. וכתב השולחן ערוך (אבה"ע סי' כא ס"א) שאסור להסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה אם מתכוון להנות ממנה (ואין למו מכשול חלג"א ישראל ח"א פ"ד ס"ה, תורת מאיר סס).
 - ז. יש להיזהר ולהקפיד מאוד שיהיה צלם לגברים וצלמתי לנשים בחתונה ואף אם הדבר כרוך בתוספת תשלום (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 148, ואין למו מכשול לגר"א ישראל ח"א פ"ד ס"ה, הבית היהודי לגר"א זכאי ח"א סי' ח חופה וקידושין ס"טז, שו"ת ודרכי וחקרת לגר"א גרוסמן ח"ד יו"ד סי' י ושכן דעת בד"צ עדה חרדית י-ס, נועם הלכה לגר"א וינד עמ' תיח, טופס כתובות לגאון יחזק לאזבי עמ' שנא, שו"ת אבני אבני דרך לגר"א פרינץ ח"ט סי' קנה, תורת מאיר לגר"מ פנחס ח"א אבה"ע סי' ז, אור ישראלומאנסין ח"כא עמ' קיג, שו"ת נשא פריז לגר"ס צמנוולקר וכן רחמים ח"א סי' מא).
 - וכן אם עושים צילום ווידאו יש לקחת צלם ווידאו לגברים וצלמתי ווידאו לנשים, ובעריכה יש להפריד את צילום הווידאו של ריקודי הנשים כדי שבקטע זה יוכלו לצפות רק הנשים בנפרד (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 149-148 עיין ילקו"י שובע שמחות ח"א פ"ד ס"טז).
 - ח. במקרה שלא השיגו צלמתי לנשים אין להקל בשום פנים ואופן שהצלם יצלם את הנשים בעת הריקודים [והוא הדין בוידאו] ואם הצלם נכנס עליהן להפסיק מיד לרקוד ויאמרו לו באופן ברור שיצא (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 148).
 - ט. אף לאחר החופה שהכלה מותרת לחתן עליהם להיזהר ולשמור על קדושה וצניעות בזמן הצילומים ולא להישמע להוראות הצלם לעמוד בכל מיני זוויות כשזה נוגד את הצניעות (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 148, ילקו"י אורח דינים לאשה ובת פ"ס ס"מה).
 - י. כאשר הנשים רוקדות בחתונה בצד הנשים באופן המותר [כשהמחיצה סגורה ואין צלם], אם נכנס לפתע מישהו מהגברים, אין זה מונע מהן להמשיך לרקוד כיוון שעסוקות במצווה לשמח את הכלה ובדרך של היתר כי הניחו מחיצה, והוא בחוסר יראת השמים שבו פורץ אותה ונכנס. מכל מקום מצד מצוות תוכחה ומשום צניעותן וכבודן של הנשים, יבקשו מהגבר הנכנס שיפנה את המקום (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 148).
 - יא. בתקופה שבין האירוסין לחתונה יש להזהיר את החתן והכלה שלא יבואו לידי יחוד [=המצאות במקום מבודד לבד], וכן ראוי לחתן שלא להרבות להיכנס לבית כלתו לבקר ולאכול שם, וכל שכן לישון שם בלילה מחשש שיבוא לידי הרהורי עבירה הקשים מעבירה, וגם בשבת כאשר החתן מתארח אצל הכלה, ראוי ונכון להקפיד שהחתן לא ישן באותו בית שהכלה ישנה שם (ילקו"י שובע שמחות ח"א חופה וקידושין פ"א ס"ב).
 - יב. יש להימנע מחלופת מכתביים רגשיים בין החתן לכלה בתקופה זו כי דבר זה יכול לגרום מכשול ובפרט בדור הזה שהמתירנות גוברת מיום ואין רסן לפה ולידיים כהלכה. וברור שאין כוונה להימנע מכתבת מכתבי ברכה ואיחולי הצלחה כפי שרגילים לתת בעת נתינת מתנה (הגשואין בהלכה ואגדה עמ' 123).
 - יג. יש לחתן וכלה להימנע מלגור בתחילת הנישואין אצל אחד ההורים היות ויש בזה פגיעה קשה בחיי הנישואין של הזוג הצעיר ובקשר שלהם שנבנה כעת שכן אין להם את הפרטיות הנצרכת וכן יש התערבות בלתי פוסקת של ההורים המארחים ונוצרים משקעים שלילים בין הזוג להורים המארחים לכל החיים (סס).

כולל לבעלי בתים באשדוד בימים א-ה מ- 10:00 בבוקר עד 1:00 בצהריים יתקיימו שעורים בגמרא, הלכה ונביא עם הרב אליזר פרץ שליט"א בבי"כ נר דוד ואוהל רחמה רח' פתח תקוה 15 אזור ט * כיבוד עשיר ושתייה חמה לאורך כל הלימוד

עלון האיחוד זקוק לתרומות לשדרג את "אוצר החכמה" שנמצא ברשותו שמשמש ככתיבת ההלכות שבעלון בכל שבוע טל: 088644452 * כל תרומה תתקבל בברכה * תזכו למצוות

טל': 08-8644452 אתר העלון: alonhaihud.co.il דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com